

MB
150.790

Országos Széchényi Könyvtár

FABÓ KINGA

Ellenfülbevaló

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ VERSEK

FABÓ KINGA
Ellenfülbevaló

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

1997. évi kiadás

FABÓ KINGA

Ellenfülbevaló

OSZK

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ
BUDAPEST

A kötet
a Nemzeti Kulturális Alap
támogatásával készült

A kötet megírásakor a szerző
a Soros Alapítvány
támogatásában részesült

HB 150.790

1995

© Fabó Kinga, 1994

Tíz perc történelem

Kezdetét veszi a lány
És én csak állok állok állok
Ez már egy más
Történelem
Röptet is
Röpke kis
Magán-szabadságom
Szabadságom ide-oda
Sok pórázon sétakutya

Elmegy a lány és ittmarad
Helyzetbe hoz és abbahagy
Hát jöjjön aminek jönnie
Ha még egyáltalán
Van nekem elegendő
Most működésem kezdett lenni
Egy más nővel
Aki nővel
Lenni akár birodalmi

Mai magyar 3.

Közéletem közhalálom
halálom közt: megtalálom.

★

Halál érte – hála érte.

Álomgyár

Írhatnék én is
egy olyan kis édes
direkt stílusú
közvetlen hangvételő
ősz-tavaszi-nyári-téli
Sőt, télvégi verset
Ami nem önmaga paródiája
de nem is önmaga
de nem is vers
Télvégi táj és tájvégi tél
mint végítél
et
Ha te sem, hát ki ítél meg?
Ha neked sem, akkor minek
hogy letagadjam
amit abba se hagytam
Sőt, amit el se kezdtem

Mű-menyasszony

Kérem asszonyom mondja meg
remélhetem kegyét?

Mert a kezét
azt nem kérem.

Kérem uram
adja kezét
mert a kegyét
csak így kérem.

Kérem uram
adja kegyét
ha a kezét
úgysem érem
El

Ha már szerelmes a vers

Az én verseimben nem volt se május se orgonavirágzás
– de lehetett volna –
gondolattalanul hevertem mint álmok a tóban
vetített kirakatokat néztem egy vetített utcán
egy túlvilági város fénylett
hullottam és hullámoztam
egy védtelen tengerparton félkörívben
tehetnél értem valamit gondoltam
de már nem gondoltam komolyan
– sőt talán nem is gondoltam –
csak a túlvilági város fénylett
csak megszoktad hódolatom
és úgy hordtad mint jóslatot
úgy hordtad mint királyi palástot királyi fejéket
partok és tengerek feküdtek moccanatlanul
feküdtek moccanatlanul és összezárva
úgy fénylettél mint egy séta folytatása
– egy más folyó felett –

Birtokosnem

1. Tanács férfiaknak

vége egy nőt
s vele birtokot
s birtokod ő
s te is
belenősz majd
a nőbe

2. Tanács nőknek

lássuk mit bír tokod
ha már birtokolod
a nagybirtok
urát

Vagy igen

Lenni szomorú üres váza
lenni vázában hervadt virágárus
lenni apró kis mikrofon
lenni felkúszni a vállon
lenni letapogatni titkait
lenni illattá válni a testén
lenni szótlan és ottmaradni
lenni megbújni tenyerén
lenni testében mikrofon
lenni titok
lassú végső és ünnepélyes
lenni fehér és nevetséges
lenni és elmenni
lenni csak úgy és észrevétlen –

Költői est

Én itt tsak dísz vagyok
én tsak költő vagyok
– egy nagy tapsot kérek –
No nem
panaszképpen mondom Hogy most
a próza a divat
pedig a próza léptei elapróznak
s egy Rousseau-t sem szólhatsz
hátadba szúrt mosoly helyett
– farkasszemek –
és vágyra töltött fegyverek
Itt ihelek
és lihegek
Ez is csak póz Ne vegyetek
Komolyan

Mű-élvezés; most komolyan

Terra amata; de hol a föld szeretete, hol a szeretett föld, az egyetlen föld, és hol az egyetlen ember? Szerettem-jelenet: te így szeretsz a valóságban, a lánynak ez a szerepe. Aztán a lány a metrón egy csillagot rajzol homlokodra. És te elhiszed, hogy a lány lány, a csillag meg csillag. Vagy hogy a lány csillag és a csillag lány. A fény belevilágít a pofádba. Tenyér és kenyér. Végig azonos szinten. Nem csattan. Ők felteszik a kérdéseket. A léggömb-temetés szép. Miért fa a fa? Egyesek azon töprengenek, kié lehet a meztelen fenék.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

Se előtte se utána

vagyok alattad észrevétlen

fejem összegyűrt vasaló

kellek és kellék

kellékeid és függeléked

vagyok alattad tévedésed

OSZK

Nemzeti Széchényi Könyvtár

Kis rózsaszín

Ó, rózsaszín ruhacsoda!

Kis micsoda!

Vétkezz egyet

én kérem ezt

a kedvemért

vétkezz vele

mert veled ő

ó, technika

csak technika

és nem csoda

kis ostoba!

Hókirálynőhókirály

Mikor gyönyörű voltam a gyűlölettől és körbe-körbe /
Mikor gyönyörű voltam a gyűlölettől és Hókirálynő
szíve beültetve és még nem voltam teljesen az övé /
Mikor gyönyörű voltam a gyönyörtől és körbe-körbe
akkor nem féltem vagy nagyon féltem / Szőke hangja
volt és dallamos haja / Fehéren finoman illattalanul
lobbantunk el saját fékevesztett vörös-ragacsos orgi-
ánk fölött / Hangtalanul vonultunk át saját fékevesz-
tett vörös-ragacsos testünkön és közben éreztem
hogy kioldódnak a hajamba font tündérlányok és
szétröppennek és megtöltik a szobát / Éreztem hogy
kívülről nem látszik hogy élek / Fölényes biztonsá-
gal gondoltam hogy én most már akár élhetnék is és
eszembe jutott egy Salinger-forma Zen-koan / Ez /
Hogy merre fordulnak a napraforgók éjjel / Kemény-
sége valami mérhetetlen gyöngédséget váltott ki be-
lőlem és gyöngédsége valami mérhetetlen
keménységet / Tudtam hogy nagyon szeretem és tes-
tem megtelt testtel és szemem megtelt szemmel és
közben egyfolytában sírtam befelé és lefelé de nem
találtam a könnyeket / Gonosz tükörcserepekké vál-
tak és mindegyikünk helyén egy-egy jégcsap csillo-
gott gúnyosan fenyegetően a gyilkosok némaságával /
Visongott meglapult bennem a sok átélt visszafoj-
tott gyönyör és a nyers kemény végső odaadás /
Éreztem intenzitását amely átsütött a versein átsütött
a testén de nem volt nem lehetett valódisága csak
én éltem

bele magam és a belső üresség hozta mozgásba a
gépezetet amit már nem lehetett kikapcsolni / Csak
mozgása érdekelt már és én szanaszét repültem a
szobában és szerettem volna azt mondani / De már
nem lehetett

Csupa Miss Havisham

Egzaltált egzotikus elit és exkluzív
Elzárt magasnyakú extrém és megfeszíthetetlen
Kísértethajó kastély tébolytorony kórház
Múltjukból kiesett eltévedt Csipkerózsák. És
Baroneszek.

Eltévedt elfáradt arisztokrátiának
Fonnyadt hajukba fulladt baroneszek
Manier rokokó szecesszió barokk
Gótikus csipkenyak-sorozatok. Csupa bolond-
Kisasszonyok.

Egy kéz egy ablakból kihulló rózsza
Gyertyafény középkor keringő éjféli óra újra
Hajófenéken néhány púderpatkány
Babonák jóslatok boszorkányszombatok. Sok gótikus
Csipkenyakok.

Hány bedöglött rózsalovag! Mintha élve
Halt bele a szelídségbe
Megy a lány a temetőbe
Kezében a szeretője.
Égő rózse.

Egzaltált Egzotikus Elit És exkluzív
Elzárt Magasnyakú Extrém És megfejthetetlen
Kísértethajó Kastély Tébolylorony Kórház
Manier Rokokó Szecesszió Barokk
Babonák Jóslatok Boszorkányszombatok

Külön-külön-külön

Szonettkisasszony

arca alvózöld viseltes dallam
hiába hív hiába hallgat
hamvába hull
és visszahallgat

Szonettfi

csak figyeli egyre
hogy a téli este
újra megtelik
alkalomadtán ő is
és vele hölgyei

Szonettkisasszony

csak figyeli egyre
hogy az állapotok
mind átmennek rajta
hiszen ezt akarja

Kirakat

tizenkét óra múlt
nem némult
el
nem vált véglegessé
kifelé
él a külseje
és
befelé a belseje
és
belül véget ér

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Útban

Visszaöregedtem.
Karjaim Kleopátra-kígyók.
Tündérlányok a hajamba fonva.
Jövök létre
lassan, ahogy a virágzás.
A külvárosból a belvárosba.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Kis köztes

Úszik a rét
megtört félénk
falánk fűben
falánk fában mégse keress
mert sikeres
vagyok ottan
ne keressél fűben-fában
ne keressél katonában
ül Androgin puha párnán
puha párna közepében
közepének puha párnán
ott találj rám
még mielőtt meghátrálnál
még mielőtt meghatódnál
saját jószágodtól
kóstolj!

Egy másik Miss Havisham

itt ülök és öregszem
befelé növekszem
testem sűrű és lakatlan
sűrű áthatolhatatlan
kínzó mint az illatszerek
járok csak járok köztetek
fülleteg régi ékszerek

Ellenfülbevaló

Ez egy női történelem.
Ellenfarkad ellenfüled
jól meghúzom jól behúzom
– behúzódok –
csak nő vagyok ne gyakorolj
ne gyakorold rajtam farkad
és főleg ne osztozz rajtam
mert én sem osztozom.
Bár ti jól megosztottatok.

Dekoltázsnyi szünet és snitt
itt ülök elmélyülök és
gyúri magát belémfelé
ellenfülbe ellenfalba
behatol és belehallgat
nem ez mégsem volt erőszak.
Tisztázatlan körülmények
között történt ami történt.
De mi történt?

Magán-fülbe ez nem való. Akár-
milyen beleváló ellenvalóság.

Ellenfülben ellenfarok:

ez az amit nem akarok.

Jól behúdom fülem-farkam

ne gyakorolj most se rajtam

vannak akik kis nőnemek

kis őszi aljnövényzetek.

Majd ők igen.

Ütött-kopott kis titkárnök:

ütök kopok és kopogok

– már ha kapok –

ellenfülbe belesugok.

Fülbevalóm csak dekorál.

Sikeresen dokumentál.

Most kéne újra fölállni

fülbemászni

és elvágni –

Ez volt az ellenfülem.

Az meg az ellenfalom.

Most sokáig így maradok.

Már nincs semmi félnivalóm.

Lefüleltek

és felfűztek

én vagyok a legszebb gyöngyszem:

a kis Mrs. Hungary;

Ugye, örültök neki?

Egy át- meg át és egy megszűntethetetlen

először tenger és part
és sok-sok naplemente
csak a hatás
már régen nem a tettes
csak egy rögzíthetetlen szempár
csak egy hatás
egy sosemvolt tettes
csak egy rögzíthetetlen szempár
és sok-sok naplemente

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Idomárok

Szépellő leányzó mondd, mi a vágyad?

Itt üljek és fuvolázzak?

Te meg szépellj; szökkenj szárba?

Ha már: akkor kipróbállak.

Vártam csak vártam reggelig.

Vártam, hogy hátha megtelik.

Csak maradna!

Csak idomítana!

Egy kicsit.

Végülis lehetnék férfi is.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Tényleg, miért is ne

Nincs mélysége. De nem
személytelen.

Mit tesz erre?

Visszaterel.

Lehetne férfi.

Lehetne nő.

Lehetne gőgös csecsemő.

Nincs belseje.

Vagy nem eredeti.

Vagy nem tud át-
melegedni.

Csak a külsejével nevet.

Nem lezuhan.

Csak zuhog egyenletesen.

Egy kiáltás egy képmás: mégis

ki bocsát meg kinek?

Ám legyen ő tökéletes.

Szünet és csfk. És köszönet.

„– Mért kellene a múzeumok?
– Hogy ne felejtsük el.”

Szögekkel televert koponya.
Szökőkút. Pisiszag. Csorog a székgyen.
Kötelek. Foltok. Sárga torony.
Töredezett, félig nyílt szem.

OSZK

Nemzeti Színház és Nemzeti Színház

Szertartások mentén – hosszan

Szégyeneim tanuja volt. Megölt-
tem. És megölt. Némán megköszöntem.
Levált rólam akkor egy test.
És sistergett, mint egy isten.

Test mellett folt. Folt mellett szégyen.
És sugárzás! A szemfehéren.
Zsúfolt színfolt reflektorfény
az üres színpadon. Nézők
köröskörül a pamlagon.

Hölgyszonettek

Jött valaki.
Olyan nőféle volt.
Húsa nem tűrt hasonlatot.
Hozott nekem egy mondatot.

Én nem beszélek össze.
Én nem beszélek vissza.
Ő viszont magáról beszél.
Vagy magáról hallgat.

Szavad sincs már.
Kattan a zár.
Magadat okold.
Hallgató fogoly.
Hiszen csak a zárka
zár ki
bárkit.

Nősténymacskák kemény
hideg szonettekbe zárva:
egyformán puha állatok.
Egyformára kalapálva.

Nincs mélységük:
gyűlölhettek.
Itt. Most. Mindannyian.
Hagyták, hogy rám essen a fény.
Hogy ne maradjak abba.

Nem voltam léha csak néha.
Nem voltam festett csak feslett.
Ha meghalok: meghalok.
Ha nem: nem.

Voyeur

Máshol a bűn és máshol a jel,
és megint máshol jeltelen,
és máshol a kültakaróm,
ki jótékonyan elterel,
míg bágyadt lelkem kilehel
egy bágyadt kis *ah*-ot.
Udorodom. – Azért hagyom.

Nekem már rég nincs igazam.
Már régen nem érzem magam.
Legalább problémám lennél,
vagy használható helyzetem.
Nem illatom. Illatszerem.
Ikrem. Tükröm. Lenyomatom.
Hasonmásom. Olvasatom.

Kipróbálatlan évszakom.
Ha majd elkezdek érezni,
ha majd elkezdek érzelmi
ha egyszer érezni kezdek
ha majd odatartom ocsmány
– mikor önmagad legalján –
bevallom: ehhez nincs pofám.

Ez így profán. Mi az, amit
gyűlölhettek?

Tenger ez, vagy csak szerkezet?

Hisz olyan szép. Olyan ügyes.

Hideg és hölgy. Hölgy és hideg.

Ugyan mit mondhatnék neked?

Hiszen sose szerettelek.

Ez persze így nagyképűség.

Nem így, nem így a nagy egész.

Minden jelentést kerültem.

És csak néztem. És csak néztem:

hogy mozdul el. Hogy párolog.

Csak termeli.

Csak termeli.

De nem lesz mit learatni.

Korán kezdesz el örülni.

Mert meg fogok hiúsulni.

Nem jól tettem, hogy tetszettem.

Pedig nagyon hozzákezdttem.

Kezdttem nagyon hozzáállni.

Most meg fogok hiúsulni.

Tárgyilagos érzékenység.

Nem így, nem így a Nagy Egész.

Minden jelentést kerültem.

Mert most már jól sikerültem.

Ő termeli.

Ő termeli.

De már nincs mit learatni.

Tzara a szökött jónapotban

Egy olyan órát szeretnék, ami még a gázzíveket is megolvasztja; igen, jól hallottátok, egy órát; tegnap üres ketyegés voltam, és csak arra emlékszem, hogy zöld útrakész szerelmesek szónokoltak bennem, amíg a kékek megjelentek; milliónyi égbolt létezik, és mind számárfület mutat, nekem miért pont ez jutott, amikor szorosan ülök a jónapotban; ülök szorosan és várom, hogy gázzívemben megszűnjön a ketyegés.

fehér, illattalan

foltos fű
súlytalan
fehér álom
vérfolt
átüt az álmon
letörölt szemhéj
sötét kút
kiút-
talan
vér csillog a fákon
nagyon közel vagyok hozzád,
Uram
homlokhéjszín
sűrű gyöngyök
csuklófonatok
szél
fehérpusztítón
vakon

Telefon-gyakorlat

Kortyok,
harapások, golyók csapódnak a kék
levegőnek

számból;
picit és fehéret nőnek. Láthatatlanok,
mégis

legyőznek.

Idomulok: kék érmével próbálgom
létem.

Látom.

Látom és megértem: szavakká váltan is el-
téveszt.

Kis foltot őrzök a széken.

Malachit

Kifordítod lakhatatlan sebedet.
Későn kopogsz.
Sírásod a falak mellé fekteted.

Tárgyak

Félig megevett kenyér.
Pohár alján hagyott víz.
Félbemaradt mozdulat.
Égve felejtett villany.

Az a baj, hogy nem lehet
felszívni a tárgyakat.
Talán csak ha nedvesek.
De akkor már nem tárgyak.

„Ne zárj vissza
önmagamba,
szívem szennye
kiszakadna.”

Eső mondja:
„Szállj magadba.
Zárulj vissza,
hisz magad vagy.”

Átnedvesít kívül-belül,
megosztja világom:
szálakba gyúlik a gondolat,
s színekbe az álom.

Sztavrogin fél

Isten, mert istennélküli.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Szombatok mozdulata

Meghalt már Szép volt Fiatal és Szőke
Fiatal és Szőke
Fiatal és Szőke
Meghalt már Szép volt Fiatal és Szőke
Fiatal és Szőke
Fiatal és Szőke

Megtört:

Megtörtént
Megtörtem
Jött Meglátott Nem szólt Nézett
Nem szólt Nézett
Nem szólt Nézett
Megtört
Megtörtént
Megtörtem

Gyöngyszem:

Gyöngyszemek
Gyöngyszemek
Gyöngyszemek picik Testében
Testében mint a Mozdulás
Megtörtént:
Megtört
Megtörtem
Jött Meglátott Nem szólt Nézett
Nem szólt nézett
Nem szólt nézett

Nem szólt:

De nem is hallgatott

Tucatgirl

Sose tudok majd megszabadulni tőled.
Pedig ünnepre alkalmatlan vagyok.
És folytatásra főleg.
Most én beszélek mélyen erősen
rád gondolok.

Ettől vagyok ilyen okos.
De akkor, ott, nem beszéltem.
Dúsan, mélyen belenéztem.
Volt bennük valami vonzó.
Valami hölgyhöz hasonló. (Ó-ó.)

Valami hölgy. Valami lány. Valami zsák-
mány ez egyáltalán? És a lát-
vány! Tömény önszeretet. Hideg harmonika.
Lényegük a csomó:
a nagy p. ... perspektíva.

Hogy így együtt! Mert külön-külön nem.
Hisz ez egy demokratikus há-rem.
Majd megtudod, hogy nélkülem
milyen unalmas vagy. Ahogy én is,
mikor a helyzet hölgye voltam.

Én is voltam tömören

lustán mint az illatszerek
lustán mint nagy-nagy tengerek
ugye nem gondoltad volna
volt hogy jó volt
volt hogy egyes szám első személyben
volt hogy csak úgy észrevétlen
volt hogy én is
volt hogy mégis
a tökéletességet gyakoroltam

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Imádság eltörölve

ma újra hajnalodott
ma újra hófehér lépcsős tengerek lebegtek az égen
finom vagy elhasznált illatok
hosszan elnyúlt szertartások mentén
vízben felejtett hermafrodita
hosszan elnyúlt szobor
a vizeknek beszélt
és a balettcsíkos tengereknek
meztelen és fénytelen fejében semmi sem volt
pingpong-szívemben nem moccant a játszma
éjszakák száradtak kiterítve
egy szememben felejtett naplemente
és én felnéztem az égre

Országos Széchényi Könyvtár

Mint meg nem történt hasonlat

Volt felesége
Volt szeretője is
Nem zavart különösebben El
Képztem az el
Képzeltetlent:

Összegződik: mint a gyümölcs.
Nem hajlik el: szomorodik.
Két ünnep közt Fél
Hivatalosan
Ő kérdezett, én válaszoltam.

Országos Széchényi Könyvtár

Bérház, körfolyosó,
és ami körülötte van

Falak között
koppan a csönd.
Körbejár.
Kutyát pofoznak az utcán.
Vázákban hervadt virágárusok.
Tereken kisiklott villamosok.
Gyúlik-gyúlik az iszonyat.
Pereg-pereg a vakolat.

A lift két emelet között
megakad.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Távoli tanácsok, támadások

Szelídített rózsák égtek.
Szeszélyes illatszerek napoztak.
A gyengesség kolosszus-alakban jött értem.
Ez már nem ő:
egy másik olvasat.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Buborék

- szétszedett szívverés –
- lélegzetem lila foltja –
- mintha belülről hasadna –
- már torkomig ér –

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Névtelenek

csontkemény csontsovány
hófehér holdtojás

*

megráz a hold
keskeny ezüstkezek
csuromsárga vagyok

*

tükör mélye tágul
elmozdult arcom mögött
ráncos kis fej
hosszú mosoly fojtogat

*

csukott héjak között
pikkelyálom vergődik
halszem hervadó hold
olló zárul

*

fájdalom csiszolta simára testét
boldog halott
szájában szekfű
s kettéharapott ostya

Sok Mechanikák Mechanik

Óra vagyok. Az első mozgató.
De mi mozgat engem?
Lógok egy fogason.
Ahogy egy függőkert.
Ahogy egy folyópart.
Ahogy folyó nélkül.
Ahogy a túlmozgás fölöslege.

Óra vagyok. Hordozható.
De mit hordozok én?
Hol a másik folyó?
Hol van a füves part?
Hiszen belőlem csak
örökölt erőszak árad.
Lóg rajtam egy fogas.
Ő meg egy másikban szárad.

Lassú, gyors-gyors

Sej-hajosan lobogott a haja,
meg a versei,
meg a kedve,
sej-hajosan hosszan lobogott utána
mint egy könnyedén átvetett sál
vagy mint egy virágvasárnap,
én nem tudtam, hogy így is lehet,
sőt, csak így lehet
ki-be úszni és röpködni
könnyedén át- meg félresiklani
nem tudtam, hogy félkézzel is lehet
– így léptem át a halál könnyed kultuszán –

Minotaurusz

*A Bosszúálló Isten mindig testet ölt
valakiben. Ezek a testek öröklődnek.
Ez a folytonosság.*

Sylvia Plath, aki erősebb volt mindenkinél a környezetében, és akinek ezért mérhetetlen szüksége lett volna arra, hogy legalább egy embertől ő függjön, mesterségesen, erőszakkal teremtet magának egy Istent, akiről később derült ki, hogy csak horogkereszt. Legjobban Tednek a válás után véletlenül megtalált feljegyzéseit gyűlölte, amelyekben Ted olyan módszeres, szándékolt kegyetlenséggel tudott írni róla. Ezután Sylvia, mivel nem talált mást, teljesen annak a Bosszúálló Istennek a szolgálatába állt, aki már régóta kiszemelte őt magának, és akinek a kísértését eddig is nagyon nehezen tudta legyőzni magában. Ezért utolsó verseinek szörnyű megbocsáthatatlansága.

A Bosszúálló Isten szolgálatában

1962 karácsonyán Alvarez meglátogatja a magányos Sylviát. Ezt írja róla: „Olyan volt, mint papnő, akinek kiüresedését saját kultuszának rítusai okozták.” Sylvia életében akkor először és utoljára mutatkozott gyengének azzal, hogy Alvarezt egyáltalán meghívta. Alvarez nem sokáig maradt: „Amikor elmentem nyolc körül, hogy eleget tegyek vacsorameghívásomnak, tudtam, hogy elhagytam őt valami végső és megbocsáthatatlan módon. És tudtam, hogy ő is tudja. Soha többet nem láttam élve.” Igen, ez megbocsáthatatlan, még ha utólag tudjuk is, hogy Sylvia ember számára akkor már elérhetetlen volt.

helyett; tékozolva

Megrótták, amikor kétségbeesett kísérleteket tett arra, hogy idomuljon, hogy megpróbálja elfogadni addig nem-hasonított személyes és történelmi múltját, lehetséges szerepeit. „Az a kislány, aki maga előtt dolgozott itt, nem mászkált divatbemutatókra. És a végén ebből az irodából egyenesen a *Time* szerkesztőségébe került.” JéCé persze jót akart. Hiszen nem tudhatta. Honnan is tudhatta volna ő vagy más, hogy Sylvia Plath-t nem érdeklik a divatbemutatók, csak akkor még nagyon *akarta*, hogy érdekeljék, mert szeretett volna hasonítani legalább ennyit. Roppant erőfeszítéssel, önmaga ellenében sikerült megint olyat tennie, amivel önmaga ellen tett.

Országos Széchényi Könyvtár

Szoborasszony

Szoborasszony, meddig ez a függés?
Meddig a tökéletesség?
Meddig a mozdulatlan néma?
Meddig a tánc az erő erőszak?
És honnan a könnyörtelen őrlő?
Menüett piruett tangó keringő:
mozdulatait lassan szórta
mintha mosolyába fojtva
mintha neki mindegy volna
ahogy itt most a helyzet hölgye volt
ahogy mégis és máshol valahol –

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Platon filozófiát olvas

Összefirkálható arcokat szerettem volna.
De csak a tenger létezett.
Minden mozdulat zárva mert tárva-nyitva.
Hogy legyen dalt tanulni a hóban.

Csillogtak a térképre aggatott tájak
mint apró ékszerek.
A víz alól kilógott egy hullám
– hosszan nőtt mint a szomjúság –

Lélegzem hát. És kérdezek.

Sajnálom Catullus

Sajnálom Catullus
nem vagy közém való
én csak hagyom amíg hagyom
hogy ti rajtam osztozzatok
de én nem és nem osztozom.
(Lesbiáidat csókolom.)

Szoknyáskedvű Catullusom
most lány-alakban elnyúlok
hogy elmerülj újra bennem
amíg tart a szoknyáskedved
amíg gyöngéd
közönyömmel hagyom
mert most működni akarok.

Országos Széchényi Könyvtár

Sajnálom Catullus
tudom nem ezt vártad
csókoltatom Lesbiádat.
Szép Lesbiád szárba szökken.
Hölgyként hökkent.
(Engem is.)

Hókirálynőhókirály

mikor féltem a zenével egyedül maradni és átléptem a tükrön és láttam önmagamat az üvegmögötti csöndben vakító fehér lepedők szikrázó kavargó hópelyhek között széttárt combokkal feküdni és lassan hópehellyé válni megnőtt a szívem egy pillanatra hogy belém fúródjanak a tükörcserepek meg a jégoszlopok átléptem a tükrön és már nem éreztem semmit Hókirálynő csókja lassan szétáradt bennem mintha ez volna a gyönyör mindenemet kicseréltem mondatokra nehogy még egyszer elrepüljek kiléptem a szoborból és egy félmosoly-fülkeablak zárult körém így rögzültem két üveglap között sötétzöld folyadékot láttam a Rézhegyek Királynőjének egyetlen hosszú összefüggő könnyét selyemfényű gyönyörű malachitkönyét ami lassan szilárdult meg és a végén legbelül egy tengert ami nyugtalanítóan kék volt és feltöretlen ez volt az igazi lénye mert ünnepre alkalmatlan és folytatásra főleg nagyon-nagyon szép és nagyon-nagyon szomorú és szomorúságot áraszt maga körül mint a szobrok és szép mint a szép és nagyon-nagyon megközelíthetetlen ez már a fehérség birodalma és a sok-sok hó lakatlan és lakhatatlan színeit visszaszívta és szirmait összezsugorította mert egyszer rosszul értek hozzá átlép a tükrön és látja önmagát sikító fehér lepedőkön idegen testekben véres cserepek közt csak a belső mozdulatokat őrzi még vagy már azokat sem gyönyörű hímezett arc hámozott alma lüktető szétfeszített árnyék a vakító fehér lepe-

dőn két szilvماغ a másik elmondhatatlan mintha ez volna a gyönyör átlép a tükrön átlép saját testén már nem fél a zenével egyedül maradni mert már nincs az sem már csak Hókirálynő szíve lüktet benne és a szív körül nincs test pedig már csak testek vannak és egy boldogtalan óriási gyémántsív

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Narancsszerkezet

Szenvedek és szenvedgek.
Ne nyúlj hozzám nagyon.
Ugye tetszem? Kicsordulsz és
kicsordulok. Hasíts, ha tudsz.

Bekaplak és bekaphatsz.
Minden kapkodás elkerül.
Antolongnak az antolongiák.
És sűrűn nő a nő.

Antolongnak az antolongiák.
Én itt most elfolyok. A nőt, azt ki-
oldom neked. Fellapozom a hely-
zetem. És küldeni fogom.

Országos Széchényi Könyvtár

Meglepetés

A táj együtt. És egyszerre.
Félmeztelen.
Meglepne,
ha lepedők közt
meglepődne.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Egy nagyon régi állat

feltöri testét
ahogy nem történt meg
mint egy majdnem-titkos állat
mint veszélyes kipróbálat-
lan évszakok hiába
ő aki sosemvolt
átjár a hiánya

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

In memoriam

Éjszaka különösen megnő a pupillád
ez a különös feketén szikrázó csil-
lag kifelé nő egyre hatalmasabb ös-
szerázkódom olyan erősen érezlek h-
ogy összerázkódom akkor jut eszemb-
e hogy mindez csak hasonlat igen c-
sak hasonlat de a végén legbelül v-
an egy tenger a tenger tudod nagyo-
n fontos mert *indokolatlan* és indo-
kolhatatlan mint a belső élőlények
ott legbelül ahol az út két oldalá-
n gyertyák égnek mint egy Bódy-fil-
m forgatásán miért akarod azt amit
sohasem birtokolhatsz akár egy Bód-
y-filmben sose tudod meg mi van az
árnyék tulsó oldalán részesülsz és
vele-hallgatsz és eljön az a pill-
nat amikor már *nem beszélsz* (róla)
hanem (te) *vagy* (ő) de akkor már n-
em beszélhetsz róla és ne akard az-
t amit sohasem birtokolhatsz

Ha majd elfog az önsajnálát

Igen, mosolyogsz, ahogy nekem soha; igen, elképzelek, ahogy integetsz, jössz-mész, ülsz, állsz vagy fekszel, semmi sem zavar, ketten például a sarokban művészkednek vagy szeretkeznek, hosszú, bonyolult és befejezhetetlen mondatok és mozdulatok tekeregnek kifelé a testekből és nem érnek össze és láthatatlanok és betöltik a teret és megfojtanak, ketten eltűnnek egy pici nyílásban, látod, a lányok pici nyílásai nem is olyan picik; igen, gyönyörűek és titokzatosak mint az idegenek, ők a játszó és a játszható és a hajuk alatt semmi sincsen, naná, hogy nem, mondja a Szív, na ugye, mégis, mondja a Száj, nincs is hajuk, hajam csak nekem van, a Szem pedig sötétzöld folyadék és ebben is igazad van, és van még egy zöldszemű lány fehér hóköpenyben, aki mindezt teljessé teszi *with love and squalor* ahogy Salinger mondaná, elképzelek, ahogy cseppekben hullasz valahol, vajon hol az az egyetlen tiszta csepp, amit én kaptam, vajon megtörtént-e? Igen; messziről mosolyogsz, talán mégis nekem, tudod, nem szeretem a pályaudvarokat, mert én eleve folyton úton vagyok, csak te nem vetted észre, amikor például merő mazochizmusból felkerestem a szeretődöt, hogy én is a szeretője legyek, még nem gondoltam, hogy tényleg a szeretője leszek, pedig azzal a nyilvánvaló gonosz szándékkal mentem el hozzá, hogy elcsábítom; igen, mosolyogsz, egyre messzebből, milyen ritkán nevelsz, mondtam egyszer és nem mertem megkérdez-

ni, pedig akkor talán még válaszoltál volna, a kaktuszoknak egyéniségük van, mondtad akkor, nagyon szerettem a szobádat, most pedig a szeretőddel szeretkezem és ennek semmi köze Dosztojevszkij őrültjeihez, mert ez már maga Mme Sztavrogin, ez már maga az utazás, könnyű vagyok, mint egy hópehely, és erre gondolok mindig, ha majd elfog az önsajnálát.

OSZK

Nemzeti Széchenyi Könyvtár

Mű-élvezés

(Rövid kis ballada)

Megkérdezte, mi a kedvenc szíнем.
És elhagyott. Most énekelek és

udvarias vagyok. Nem hagyott el
nagyon. Csak máshova tette. Ott sem

jött ez össze. Így hát visszatette.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

És itt kalandozik nekem

Ha megnyomom: nyaf-nyaf.

Ha megoldom: nem ér.

Ha megoldom.

Nem dobok

neki csókokat.

Eltolom a hangsúlyokat.

Eltolom ha.

(Haha.)

Minden másban igazam volt.

Hiszen már csak holt-

tenger ő,

benne a kemény evező.

Mindig másban

benne, ha lenne.

De nincs ilyenje.

Foghízás

Csak vigyázz, csak vigyázz, csak vigyázz!
És más ellenfelek. Mert ez
egy nagyváros, ugye.
Egye fene.
Minden alkatrésze forog.
A szobrok
kecsesek.
Kecsesen szobroznak.
Alul alakul a

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Négy szürke légyott

Én hülye vagyok.

És te?

Én pesti.

Ő Pisti.

És ti?

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Álmom egy álom

Az úton rendőr és rendhiány.
Nem tudom, mitől vagy slendrián.
Még kérdezed, mint egy gyerek:
feleségül ne vegyelek?

A réveden, a vámodon,
még mindig rólad álmodom.
A vámodon, a réveden,
még mindig rajtad révedek.

Kitör, mint a meztelenség
– mint a magyar narancs –
a szexuális életem:
hogy gyorsan ittmaradj.

Négy szürke légyott.
Te pedig légy itt.
Szökjél, ahogy én se.
Na ugye, mégis?

A szívem és a szám

Nagyon viselhető vagyok.
Elviselek. És elhagyok.
Lassan letelt. És leteltem.
Most tömören létesültem.
Ennek nagyon nem örültem.

Téged is elhagylak, ne félj.
Egyszer mindenki véget ér.
Fel nem izgatsz. De nem is
nyugtalanítasz. Hiszen valamit
mindenki nyújthat.

Ki ezt, ki azt. Viasz-
babát.
Pedig neked még kinyitnám.
Elővenném: nem azt, hanem:
a szívem és a szám.

Egy nő legyen

Egy nő legyen, mondjuk, nőies
legyen hát neki bővibe'
idoma; legyen házasság és házias
kapja be bátran, bármit kap
és örüljön, hogy még egyáltalán
ez a tömény paráznesség
– úgy approximatív –
nem sok vizet zavar
nem sok zavart visz el tőle

Egy nő legyen csábos, nagy tehén
akkor az biztos, hogy nem én
vagyok; vagy feszes, fürge és okos
lehet okos, de ne nagyon
szempont, hogy ne írjon, ne igyon
– és főleg ne ilyeneket –
okos legyen vagy szép legyen
vagy okos is szép is csak legyen
legyen hát legyen ne legyen

Jó nő

Kísérleti nő és szerző.
Ez így együtt. Ez jó.
Laza és bő.

Kísérleti nő és szerző.
Ez egy jó hecc. Ki nem
mehetsz. Ne ki: neki! Rajta!

Végrehajtja.
És beteljesedik rajta.
Ha ő is akarja.

Így marad meg eseménynek.
Mint egy jól-konszolidált le-
vélke. Mindez együttvéve:

laza és bő.

Kicselekvő légkörben

Ha a légkör kicselekvő
micsinálsz ha becselekszel
mondjuk ha jól be
csajozol és jól ki
dolgozol főleg
finoman és lehetőleg –

Nem vagyok elég technikás
Pedig itt csűröm-csavarom –

Egy lány akkor gazdaságos
Ha a légkör hivatásos –

Ám a légkör gazdaságos
És nem vagyok hivatásos –

Játékszerv

itt állok parlagon
mikor a pamlagon
fekhetnék jó nagyon

ülök a pamlagon
még mindig parlagon
és még én szónokolok itt nektek

hagyjuk már hagyjuk már
a lelki életet
még mindig parlagon

fekszem a pamlagon
fekszem és jó nagyon
jó ez ez a másik

ez nem tétovázik
mozgása jószágos
mint aki sokáig

Boldog madárcák dala

(Egy képvers emléke)

Madarak napja boldog?
És úgy egyáltalán
mondjuk: mi boldog itt?
Vagy boldog madárcák dala?
Boldog születésnapot Marilyn?

Ez most melyik?
Ez most itt én vagyok?
A boldog? A madár? A dal?
Én most: melyik vagyok?
Én most: a születésnapom?

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

Hajzselé

Van hajzselé és állami
van állami és van maszek
van külsőm és van belsőm
gyere nézd meg ha nem hiszed
neked most helyt kell állani
ahogy egy magyar állami –

Hogy ő mindig olyan önző
attól vagyok ilyen vonzó
most végre jó –
Van hajzselé

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

Játék

Igen,
ez én vagyok. Nem is tudom,
miért vagyok

ilyen.
Ugyan minek ez a nagy-nagy
igyekezet? Hiszen:

lehetnék
mondjuk: bárki más.
Pár kis ön-

gyilkosság
nem olyan nagy dolog. Hát akkor mi
a nagy?

Hát akkor most
mi vonz? Az orvosom? A kozmetikusom? Ez a
kozmetika-csoda?

Ez a
rózsaszínű ruha? Ez az
idegen lány

aki
momentán túl szoros?
Ó nem,

nem.

Ha én nem, majd meg-
teszi más.

Úgy össz-
egészeben itt ez a babaház, nyár van, és ez már va-
lami.

Miért? Mi
olyan érdekes? Az, hogy olyan ügyes ez az
idegen vala-

mi? Az, hogy el-
helyezhetetlen, mint egy vers-
sor?

Az, hogy
momentán túl szoros rajtam? Ó, ó,
épp ezt akartam.

Ezt az idegent szeretem.

Női monológok divatja sok

Női monológok divatja sok.

Én is írtam egyet.

Tudod, újabban csak nőkkel

csinálom. Egy

férfi túl durva most nekem.

De ha egy nő a fenekét rázza

– rázza és riszálja –

ettől rögtön tűzbe jövök

– ha van időm –

két nagy sikerélmény között.

Országos Széchényi Könyvtár

Tíz lépés történelem

Még tart a test
Még megtelik
Még működése van neki
Még mindig ő Miss Hungary

Ha majd feltűnők eltűnők
Vannak akik és van a nem
Van rövidnadrágos szelep
Van tíz lépés történelem
– Tragikusan és hirtelen –

Meg tévedése van neki
Egy vers kidugott csontjai

Nemzeti Széchenyi Könyvtár

TARTALOM

Tíz perc történelem	5
Mai magyar 3.	6
Álomgyár	7
Mű-menyasszony	8
Ha már szerelmes a vers	9
Birtokosnem	10
Vagy igen	11
Költői est	12
Mű-élvezés; most komolyan	13
Se előtte se utána	14
Kis rózsaszín	15
Hókirálynőhókirály	16
Csupa Miss Havisham	18
Külön-külön-külön	20
Kirakat	21
Útban	22
Kis köztes	23
Egy másik Miss Havisham	24
Ellenfülbevaló	25
Egy át- meg át és egy megszüntethetetlen	27
Idomárok	28
Tényleg, miért is ne	29
„– Mért kellene...”	30
Szertartások mentén – hosszan	31
Hölgysonettek	32
Voyeur	34
Tzara a szökött jónapotban	36
fehér, illattalan	37

Telefon-gyakorlat	38
Malachit	39
Tárgyak	40
Sztavrogin fél	41
Szombatok mozdulata	42
Tucatgirl	43
Én is voltam tömören	44
Imádság eltörölve	45
Mint meg nem történt hasonlat	46
Bérház, körfolyosó, és ami körülötte van	47
Távoli tanácsok, támadások	48
Buborék	49
Névtelenek	50
Sok Mechanikák Mechanik	51
Lassú, gyors-gyors	52
Minotaurusz	53
A Bosszúálló Isten szolgálatában	54
helyett; tékozolva	55
Szoborasszony	56
Platon filozófiát olvas	57
Sajnálom Catullus	58
Hókirálynőhókirály	59
Narancsszerkezet	61
Meglepetés	62
Egy nagyon régi állat	63
In memoriam	64
Ha majd elfog az önsajnálat	65
Mű-élvezés	67
És itt kalandozik nekem	68
Foghízás	69
Négy szürke légyott	70

Álmom egy álom	71
A szívem és a szám	72
Egy nő legyen	73
Jó nő	74
Kicselekvő légkörben	75
Játékszerv	76
Boldog madárkák dala	77
Hajzselé	78
Játék	79
Női monológok divatja sok	81
Tíz lépés történelem	82

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
Felelős kiadó a Magvető Kft. igazgatója
Készült a Typovent Kft-ben, Gödöllőn, 1994-ben
Felelős vezető Gerlach Gézáné
Felelős szerkesztő Keszthelyi Rezső
Műszaki vezető Bezúr Györgyi
Műszaki szerkesztő Romhányi Katalin
A szerző portréját Csókás László készítette
Kiadványszám 7157
Megjelent 4,5 (A5) ív terjedelemben,
Times betűtípusból szedve
ISBN 963 14 2000 0

Fanyar tónusú versekkel (*Anesztézia*, 1988) és szellemes esszékkel (*A határon*, 1987) hívta föl magára a figyelmet Fabó Kinga. Verseinek éltető eleme egy sajátos, fintorgó női irónia, mely – mi tagadás – nagyon vonzóvá és nőiessé teszi. Jelenlegi kötete, az *Ellenfülbevaló* is már címében hordozza azt a titkot és tónust, ami a verseknek is sajátja. Fabó Kingát olvasva néha egyenesen az az érzésünk, hogy azért olyan kihívó, mert bosszantja saját sebezhetősége, és azért csúfolódik, mert utálja a nők eredendő érzelmességét, mely alól az okosabbak sem jelentenek kivételt. „A gyengeség kolosszus alakban jött értem” – írja egyik versében. Kötetének olvasói azok lesznek, akik fogékonnyak az intellektuális humorra, az öniróniára.

Országos Széchényi Könyvtár

ISBN 963 14 2000 0

9 789631 420005

360,-